

C/2025/4147

4.8.2025 г.

**Жалба, подадена на 5 юни 2025 г. от UBS Group AG и UBS AG срещу решението, постановено от
Общия съд (пети разширен състав) на 26 март 2025 г. по дело T-441/21, UBS Group и UBS/Комисия**

(Дело C-379/25 P)

(C/2025/4147)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: UBS Group AG, UBS AG (представители: C. Riis-Madsen, advokat, I. Ioannidis, dikigoros)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която отхвърля жалбата на жалбоподателя относно приложената от Комисията методология за определяне на глобата,
- да упражни правомощието си да постанови окончателно решение по делото, като отмени решението на Комисията по дело AT.40324 ⁽¹⁾; и/или да упражни собствената си компетентност за налагане на по-малка и пропорционална глоба; или при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане; и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи на жалбоподателите в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите посочват три основания за отмяна на обжалваното съдебно решение.

С първото основание жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че понятието „оборот“ на финансови институции, установено в Директива 86/635 ⁽²⁾ и съдебната практика на съдилищата на Съюза, не може да се използва за изчисляването на глобата, тъй като Директива 86/635 има различна цел от преследваната с налагането на глобата и Насоките за определяне на глобите ⁽³⁾.

С второто основание жалбоподателите твърдят, че Общият съд i) е допуснал грешка при прилагане на правото или във всеки случай е изопачил фактите по делото, като е приел, че Комисията не е нарушила Насоките за определяне на глобите, тъй като не е приложила никакъв „възпиращ фактор“ при изчисляването на дисконтовия фактор от 99,965 % за използвания за стойността на продажбите показател; ii) е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че Комисията не се е отклонила от Насоките за определяне на глобите; и iii) е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че Комисията не е нарушила задължението си да предостави достатъчно обяснения относно отчитането на възпиращия ефект на наложената от нея глоба в съображение 822 от решението на Комисията.

С третото основание жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото или във всеки случай е изопачил фактите по делото, като е приел, че както подходът за „търгувана нетна стойност“, така и подходът за „коригирана търгувана нетна стойност“ на UBS не са подходящи за целите на прилагането на Насоките, противно на всички доказателства, представени от жалбоподателите по време на административното производство и пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 418, 2021 г. стр. 11.

⁽²⁾ Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 година относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции (ОВ L 372, 1986 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 156).

⁽³⁾ Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).